

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quod quando vita communis iuxta institutionem Apostolorum,
propemodum interierat, quasi post liminio sub S. Marco in Alexandria & in
multis alijs locis restituta sit. Ca. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Quod quando vita communis iuxta institutionem Apostolorum propemodum
interierat, quasi postlimino sub sancto Marco in Alexandria
& in multis alijs locis restituta sit.

Caput IX.

Voluntate
paupertatis
initium apud
Christianos.
1. Cor. 16.
2. Cor. 8. 9.
Galat. 2.
Act. 24.

Matt. 16.

Feruoꝝ pri-
morum cre-
dentium er-
ga perfecti-
onis studiū
vade tepue-
sit.

Apostolicā
vitam quā
retinuerunt.

Religiosi
cur ita pri-
mum appel-
lati sint
Monachi
nomen vn-
de profectu
Philo.

Huius initium vitæ in Iudæa multis annis Hierosolymis sub Christia-
nis ibi collectis durauit. Quibus etiam sanctus Paulus in Gentilium
ciuitatibus ab ijs, qui tunc ad fidem venerant, elemosynas emendi-
cabat, sicut habetur in vtraq; ad Corinthios epistola: item ad Galatas, & in
libro Actuum Apostolorum, & Hierusalem adferebat. Cæterum propter
persecutionem, quæ eis obuēnit, & excidium ciuitati Hierusalem sub Tito
& Vespasiano impendens, Christiani discesserunt. Sic congregatio illa dis-
sipata fuit, & talis vitæ forma modusq; interiuit. Adhæc fuit alia causa quod
multi ex Ethnicis à Paulo & Barnaba ad fidem conuersi erant, quibus facili-
or via (quia perfectionis iter non omnibus grauius erat, quod non esset ad talē
vitam, per temporalium honorum renunciationem & relictionem quisq;
idoneus) permittebatur, vt tanto plures salui fierent, & à quibuslibet leue
iugum Christi citra molestiam susciperetur, si ad perfectionem non compell-
erentur, scilicet propria bona relinquere, &c. quod Christus volentibus
consuluit, & non præcepit. Sed concessum illis fuit in suis adibus manere,
propria bona possidere, apud vxorem & liberos demorari, & honesta mer-
curia victum quærere. Huius veniæ causa, cum indies ex Ethnicis creden-
tium numerus aueretur, etiam eorum, qui ex Iudæis primum crediderunt,
propositi primus ad perfectionem feruoꝝ flaccescere & deperire cœpit. Qui
cum etiam eandem indulgentiam, quæ ex Ethnicismo credentibus permissa
fuerat, sibi concedi vellent, primum illud institutum ac propositum elan-
guit ac decreuit, bonaq; sua sibi seruauerunt. Quidam autem, qui primi sui
propositi feruoꝝ istiq; probè memores erant, primo instituto inhærere male-
bant.

Ad quod cum non omnes reuocare possent, sese ab alijs, qui non erant e-
iusdem propositi, & ab oppidis aliorumq; hominum domicilijs separaue-
runt, & tunc vitam ab Apostolis pro omnibus in commune cœptam & mo-
do non intermortuam, pro se instaurauerunt & defenderunt. Qua de causa
(vt dixi) sese iunxerunt segregaueruntq; à vulgo, quod feruorem non secta-
ri, sed in via abiectionis faciliorq; permanere volebant. Hi in solitudines vel
in singulares alias habitationes secesserunt, & certum habitum ob discrimen
ab alijs non eiusdem vitæ mortalibus gestauerunt. Hanc equidem ob rem,
quod ita patrem matremq; omnem cognationem & affinitatem, carnalia o-
pera conjugij, temporalia bona commercijsq; mundi relinquebant desere-
bantq; & solitariè in desertis & solitudinibus in abstinentia victus & po-
tus, & alijs castigationibus corporis in gratatione & laude Dei viuabant, reli-
gijs præter ceteros homines appellabantur, & nouo vocabulo ex Græcis
ducto monachi, quod Latine solitarios sonat, dicebantur. Quod nomen tunc
inolitum hucusque permauit. De his Philo eloquentissimus atque doctis-
simus Iudæus, qui eodem tempore vixit, & sanctum Petrum viuum vidit, &
postea

& postea Christianus factus est, multa scripsit, & plurimum eos probauit & laudauit, quod in Alexandria sub S. Marco præclaræ religionis vitam in magna castitate & laudatione Dei mane ante lucem cantando peragerent: velut adhuc benè constitutorum cœnobiorum status in vsu habet, noctibus ad mane vsque nocturnâ Dei laudes canere, En quod S. Marcus, de quo scribit Philo, suo tempore in Alexandria, vbi Episcopus erat, innouauit redintegraitq; eandem vitam, quam Apostoli Hierosolymis post ascensionem Christi exorti erant, quæ etiam propter illam, quam dictum est supra causam, formè interierat. Ita factum est, vt etiam illi, qui ex Ethnicismo ad fidem venerant (velut in Aegypto, in Thebaide, in Syria, in Palestina & circiter innumerabili populi multitudine religionem talem susceperint, qui se à ciuitatibus & cohabitationibus aliorum hominum (qui eius voluntatis non erant) sequestrauerunt, & eremiticam siue monasticam vitam duxerunt masculi & feminei sexus homines, alijs tamen ab alijs in diuersa disiunctis monasteria. Inter illos multi magna sanctimoniam inclyti fuerunt, toti ferè mundo celebres, videlicet, diuus Antonius, Paulus, Hilarion, Macharius, & cæteri. Per quos hoc vitæ genus ingens augmentum propter sanctum eorum exemplum, doctrinas & miracula, accepit. E quibus plerique vitæ monasticæ conscriptas regulas contubernibus, futurisq; nouis fratribus suis, dederunt, vt tanto citius addiscere & obseruare istas consuetudines ritusq; religionis possent, & vt talis vsus & ritus, quem Apostolicæ vitæ formæ adiecerant, consimiliter ab omnibus conseruaretur. Ex his fuit vnus Pachomius cui Angelus Dei regulam quæ etiamnum dicitur pro monachis, qui ei subditi erant in vno cœnobio vltra mille, dedit. Item Deodatus & Basilius cuius regula vltra mare in media Syria, vbi adhuc monachi nonnulli reperiuntur, etiamnum obseruatur.

Marcus Alexandria vicam Apostolicam instaurauit.

Monastica & Apostolica vita per quos plurimum propagata.

D. Pachomio regula cœlitus tradita D. Basilij regula.

Quod sanctus Augustinus vitam Apostolorum primorum, Christianorum in Africa inter suos Canonicos instaurauerit.

Capitulum X.

Successit his insignis doctor Augustinus, qui eandem formam vitæ Apostolorum, primorumq; credentium in Hierusalem, introducere & inchoare in Africa studuit, & cum ad illam non quosuis idoneos esse sciret, regulam secundum formam primorum credentium in Hierusalem, composuit, iuxta quam clerici & canonici sui sub ipso in cœnobio quodam simul victitabant. Hanc communem siue cœnobiticam vitam æmulata etiã vetusta collegia, quæ cathedrales Ecclesiæ, Monasteria, Canonici vel etiã cœnobita nominantur, fuerunt: quanquam, qui in huiusmodi collegijs siue monasterijs habitant Canonici, & non monachi iam appellantur. Sicut antiquorum monasteriorum structura, quæ tam sunt vetustæ, vt à sancta Helena partim ædificata sint, fabricatione & constitutione sua, simulq; præcis statutis indicium certum præbent, monasticæ vitæ studiosos illic communiter victitasse. Constat id ipsum etiam liquido ex veterum quorundam vitis Episcoporum, qui ante mille & eo amplius fuere annos. De sancti Augustini

August in Africa Apostolicam seu cœnobiticam vitam instituit.

Monachorum vitam vetusta Canonorum collegia tenuit.